

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Janusz Sulima (spr.)
Protokolant	Anna Tkaczyk

przy udziale Anny Malczyk Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r.

sprawy **A. J. s. S.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 28 czerwca 2012r. sygn. akt III K 62/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. łagodzi orzeczoną w pkt. I łączną karę pozbawienia wolności do 4 (czterech) lat i za podstawę prawną orzeczonej w tym punkcie kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny przyjmuje art. 91 §2 i 3 k.k., art. 85 k.k. i art. 86 §1 i 2 k.k.,
2. uchyla rozstrzygnięcie o łącznej karze grzywny z pkt. II,
3. łagodzi orzeczoną w pkt. II łączną karę pozbawienia wolności do 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy i za podstawę prawną wymierzenia tej kary przyjmuje art. 91 §2 i 3 k.k., art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k.;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. J. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 lutego 2008 roku (...)

(...) za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 1 grudnia 2007 roku na karę 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 marca 2008 roku (...) za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 29 września 2006 r. do 7 stycznia 2007 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 15 do 18 grudnia 2006 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w okresie od dnia 13 do 19 grudnia 2009 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 maja 2008 roku (...) za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 27 września 2007 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 17 października 2007 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 27 października 2011 roku zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 26 września 2008 roku (...) za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. popełniony w dniu 30 listopada 2007 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 listopada 2007 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 8 stycznia 2008 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 października 2008 roku (...) za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 maja 2008 roku na karę 1 (jednego) roku, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia w sprawie w dniu 3 maja 2008 r.

6. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 5 grudnia 2008 roku (...) za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym dniu w październiku 2006 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione: w nocy z 26 na 27 października 2006 r., w nocy z 28 na 29 października 2006 r. i w nocy z 7 na 8 grudnia 2006 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym dniu w listopadzie 2006 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym dniu w okresie od 1 września do 31 października 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na mocy art. 69§1i2kk, art.70§2kk, art.73§2kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata i oddano skazanego pod dozór kuratora, orzeczono o obowiązku naprawienia szkody i kosztach.

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 6 maja 2009 roku (...) zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 10 listopada 2009 roku (...) za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 13 października 2007 r., między 15 a 21 stycznia 2008 r. oraz w październiku 2007 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione: w okresie od 11-12 stycznia 2008 r., w dniu 27 grudnia 2007 r., w nocy z 13 na 14 stycznia 2008 r. oraz w okresie od 20 do 21 stycznia 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 k.k. popełnione: w

dniu 3 grudnia 2007 r. i w dniu 25 stycznia 2008 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 85 k.k., art. 91 § 2 k.k. orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

8. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 2 grudnia 2009 roku (...) zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 marca 2010 roku (...) za czyn z art. 58 ust 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony na przełomie lat 2006 i 2007 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

9. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 października 2010 roku (...) zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 maja 2011 roku (...) za czyn z art. 291 § 1 k.k. popełniony w maju 2008 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w lipcu 2007 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione: w dniu 01.06.2008 r., w dniu 24.06.2008 r., w okresie od dnia 09-10.06.2008 r., w nocy z 25/26.03.2008 r., w okresie od dnia 23-24.04.2008 r., w nocy z 17/18.04.2008 r., w okresie od dnia 17-21.04.2008 r., w okresie od dnia 23-24.04.2008 r., w okresie od dnia 24-26.05.2008 r., w okresie od dnia 5-6.06.2008 r., w nocy z 20/21.06.2008 r. oraz w maju 2008 roku na karę 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych z przyjęciem jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych, za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełnione: w dniu 24.01.2008 r., w okresie od dnia 18-20.06.2008 r., w nocy z 17/18.05.2008 r., w bliżej nieustalonym okresie od marca do kwietnia 2008 roku, w dniu 24.01.2008 r., w okresie od dnia 7-8.05.2008 r., w maju 2008 roku, w maju 2008 roku, w maju 2008 roku, w czerwcu 2008 roku oraz w czerwcu 2008 roku na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych grzywny z przyjęciem jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych, na mocy art. 91 § 2 k.k. orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 190 (stu dziewięćdziesięciu) stawek dziennych z przyjęciem wysokości jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem wydanym w sprawie III K 62/12 z dnia 28 czerwca 2012 roku:

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 i 2 k.k. połączył kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Białymstoku: (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz za czyn opisany w punkt 24 części wstępnej wyroku (...) popełniony w lipcu 2007 r. i wymierzył skazanemu A. J. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 140 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 15 złotych i w pozostałym zakresie wyroki jednostkowe pozostawił do odrębnego wykonania,

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 i 2 k.k., art. 91 §2 k.k. połączył kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Białymstoku: (...) oraz za czyny opisane w pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, i w pkt. 14 części wstępnej wyroku (...) i wymierzył skazanemu A. J. karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 190 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 15 złotych i w pozostałym zakresie wyroki jednostkowe pozostawił do odrębnego wykonania,

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie odnośnie połączenia kary orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku (...),

IV. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okresy kar odbytych w sprawach jednostkowych podlegających łączeniu opisanych w pkt. I i II,

V. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wywiódł zarówno prokurator, jak i obrońca skazanego.

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymierzonej w pkt. II, łącznej kary grzywny, zaznaczając, że jego apelacja jest na niekorzyść skazanego.

Na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 85 k.k. polegającą na zastosowaniu tego artykułu w odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach (...) i (...) i orzeczeniu kary łącznej w wysokości 190 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 15 zł., podczas gdy w podlegającym łączeniu wyroku jednostkowym w sprawie (...) wymierzono skazanemu A. J. wyłącznie karę pozbawienia wolności i tylko ta kara podlegała łączeniu z karą pozbawienia wolności, a więc karą tego samego rodzaju wymierzoną w wyroku (...), natomiast nie zaistniały wymienione w art. 85 k.k. przesłanki uzasadniające wymierzenie na podstawie tego przepisu również kary łącznej grzywny.

Prokurator wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uchylenie w pkt II wyroku rozstrzygnięcia o wymierzeniu na podstawie art. 85 k.k. kary łącznej grzywny 190 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 15 złotych.

Obrońca skazanego, powołując się na przepisy art. 425 §1 – 3 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w części w punktach I oraz II, zarzucając mu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenie, a mianowicie:

- rażąco niewspółmierność wymierzonych A. J. kar wyrażającą się w orzeczeniu w pkt I. kary łącznej w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności i kary łącznej w wysokości 140 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 15 złotych, w pkt II. kary łącznej w wysokości 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 190 stawek dziennych grzywny po piętnaście złotych każda przy zastosowaniu zasady asperacji, podczas gdy - zdaniem skazanego - jego postawa i warunki osobiste oraz młody wiek przemawiają za orzeczeniem kary opartej w większej mierze na zasadzie absorpcji;
- art. 4, 410 i 424 k.p.k. w zw. z art. 53 §2 k.k. - przez pominięcie i nierozważenie całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w szczególności opinii o skazanym oraz faktu, że A. J. czyni znaczne postępy w resocjalizacji - wielokrotnie był nagradzany, nie wykazuje negatywnych zachowań, zachowuje się regulaminowo i nie sprawia problemów wychowawczych, a wręcz czyni starania o ukończenie edukacji oraz wyjście z nałogu,

Obrońca skazanego wniósł na zasadzie art. 427 §1 k.p.k. oraz art. 437 §2 k.p.k. o zmianę wyroku w pkt I. poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, tj. w wymiarze 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności kary, w pkt II wymierzenie kary łącznej w wymiarze 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 190 stawek dziennych po 10 zł każda ze stawek, ewentualnie: o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Białymstoku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek prokuratora o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie zawartego w pkt. II sentencji rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny zasługiwał na uwzględnienie, ale wcale nie z przyczyn, o których mowa w apelacji.

Na początku zauważyć należy, że prokurator błędnie określił kierunek swojego środka odwoławczego. Apelacja ta bowiem nie zmierza bynajmniej do wydanie surowszego dla skazanego orzeczenia. Jej uwzględnienie powoduje przecie, że będzie podlegała wykonaniu łączna kara grzywny z wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 października 2010 roku (...), która jest łagodniejsza od łącznej grzywny wymierzonej w zaskarżonym wyroku. Wprawdzie ilość stawek w obu przypadkach jest taka sama, ale ich wysokość już nie. Ustalona przez Sąd Okręgowy stawka jest większa o 5 złotych aniżeli stawka przyjęta wcześniej przez Sąd Rejonowy. Swoją drogą to swego rodzaju podwyższenie wysokości stawki dziennej rodzi pewne zdziwienie. Wprawdzie sąd, wydając wyrok łączny, miał do tego prawo, ale obecnie skazany, z uwagi na odbywanie kary pozbawienia wolności, ma zdecydowanie mniejsze możliwości zarobkowania aniżeli poprzednio.

Jak już wynika z powyższego, nie jest wcale tak, jak podniósł prokurator, że Sąd Okręgowy połączył karę grzywny orzeczoną w wyroku (...) z nieistniejącą grzywną z wyroku (...). Oskarżyciel najwyraźniej nie dostrzegł, że w wyroku (...) zostały wymierzone dwie kary grzywny i to one ponownie zostały przez tenże sąd połączone węzłem kary łącznej.

W każdym razie nie było podstaw prawnych do ponownego łączenia tych dwóch grzywien. Wydanie w tym zakresie nowego wyroku łącznego byłoby możliwe tylko wówczas, gdyby te dwie jednostkowe grzywny podlegały połączeniu jeszcze z inną karą grzywny. Taka zaś sytuacja nie wystąpiła. Należy pamiętać, że utrata mocy wyroku łącznego ipso iure (art. 575 § 1 k.p.k.) następuje w odniesieniu do tych tylko jego rozstrzygnięć o połączeniu kar tego samego rodzaju, które zostały objęte nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu tego wyroku potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych określonych w art. 85 k.k. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2011 roku, I KZP 4/11, OSNKW z 2011 roku, z. 6, poz. 49).

Z kolei apelację obrońcy skazanego wykazującą rażącą niewspółmierność orzeczonych wobec skazanego łącznych kar pozbawienia wolności należy uznać za ze wszelkich miar zasadną.

Podnieść jednakowoż należy, że w sposób wręcz fatalny zostały skonstruowane w tej apelacji zarzuty stawiane zaskarżonemu wyrokowi.

Nie można stawiać zarzutu zasadzającego się jednocześnie na obrazie przepisów postępowania i rażącej niewspółmierności wymierzonych kar łącznych. Również błędne jest równoczesne zarzucanie naruszenia prawa procesowego i obrazy prawa materialnego. Przy czym w ogóle trudno jest mówić o naruszeniu art. 53 §2 k.k., gdyż ten przepis określa jedynie ogólne dyrektywy sądowego wymiaru kary i nie ma w związku z tym charakteru normy stanowczej. Dyrektywy w nim wyszczególnione objęte są swobodną sferą sędziowskiego uznania. Podważenie przyjętej na ich podstawie oceny sądu jest wprawdzie możliwe, ale tylko w ramach zarzutu rażącej niewspółmierności kary.

Nieco podobnie jest z zarzutem naruszenia art. 4 k.p.k. Przepis ten nie może stanowić samodzielnej, autonomicznej podstawy kasacyjnej czy apelacyjnej, gdyż określa ogólną dyrektywę postępowania i dopiero wskazanie tych przepisów ustawy procesowej, które miał sąd naruszyć, wbrew tej zasadzie obiektywizmu, o której ten przepis stanowi, czyniłoby taki zarzut chociażby formalnie poprawnym.

Z kolei zupełnie niezrozumiałe jest zarzucanie Sądowi pierwszej instancji naruszenia art. 410 k.p.k. i 424 k.p.k. Sąd ten oparł przecież swoje rozstrzygnięcie na całokształcie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej, w tym również na opinii o skazanym z Aresztu Śledczego (...), a uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera wszystkie wymienione w art. 424 k.p.k. elementy. Obrońca zresztą, pomimo zarzucenia naruszenia tego ostatniego przepisu, nie wskazał ani jednego mankamentu pisemnych motywów kwestionowanego przez niego rozstrzygnięcia.

Sąd pierwszej instancji faktycznie zaś wydał zaskarżony wyrok z obrazą prawa materialnego, co nie zostało podniesione przez żadną ze stron, a mianowicie art. 91 §3 k.k., a także w zakresie kary łącznej orzeczonej w pkt. I art. 91 §2 k.k.

W punkcie I zaskarżonego wyroku zostały między innymi połączone wymierzone w wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 6 maja 2009 roku (...) kary za trzy ciągi przestępstw: jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k., dwóch lat pozbawienia wolności na tej samej podstawie prawnej i 10 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. To powodowało, że Sąd Okręgowy, łącząc te kary z karami pozbawienia wolności wymierzonymi w innych wyrokach za przestępstwa pozostające ze sobą w zbiegu, był bezwzględnie zobowiązany do zastosowania przepisu art. 91 §2 k.k. Sąd ten nie tylko nie zastosował tego przepisu, ale również najwyraźniej nie dostrzegł, że przestępstwo opisane w punkcie 24 części wstępnej wyroku(...) wchodzi w skład ciągu przestępstw z wyroku (...), a to z kolei implikowało zastosowanie w tej części również art. 91 §3 k.k.

Przepis art. 91 §3 k.k. powinien być również zostać zastosowany przy łączeniu kary jednego roku pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie (...) za przestępstwo z art. 279 §1 k.k., które zostało popełnione w dniu 2 maja 2008 roku, z karą trzech lat i trzech miesięcy (...) za ciąg przestępstw określonych w art. 279 §1 k.k., popełnionych w okresie od marca do czerwca 2008 roku. Ewidentne jest, że wszystkie te przestępstwa zostały popełnione w jednym ciągu przestępstw, o jakim jest mowa w art. 91 §1 k.k.

Już chociażby z tego względu wysokość kary łącznej wymierzona w punkcie II zaskarżonego wyroku jest nie do zaakceptowania, chociaż nie wykracza ona poza ramy nakreślone przepisami art. 86 §1 k.k. i art. 91 §2 i 3 k.k.

W wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 października 2010 roku (...) zostało połączonych 4 kary: sześciu miesięcy pozbawienia wolności, jednego roku pozbawienia wolności, trzech lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności, dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia, i jako karę łączną wymierzono karę pięciu lat i trzech miesięcy pozbawienia wyroku. Łącząc kary jednostkowe z tego wyroku, za wyjątkiem kary jednego roku pozbawienia wymierzonej za czyn z art. 279 §1 k.k. popełniony w lipcu 2007 roku, z karą jednego roku pozbawienia wolności orzeczoną w wyroku (...) za przestępstwo wchodzące w skład jednego z ciągów przestępstw z tego poprzedniego wyroku, Sąd Okręgowy wymierzył karę surowszą, bo pięciu lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Tymczasem do połączenia miał kary jednostkowe, których suma wynosiła tyle samo, co wszystkich kar jednostkowych w wyroku (...). Mało tego, obecnie z kar podlegających łączeniu z wyroku z dnia 25 października 2010 roku „użyła” kara jednego roku pozbawienia wolności wymierzona za przestępstwo niewchodzące w skład jednego z dwóch ustalonych w tym wyroku ciągów przestępstw, a „przybyła” kara w takim samym rozmiarze, ale wymierzona za czyn wchodzący jednoznacznie do ciągu przestępstw. Taki układ powinien skłonić sąd do orzeczenia w wyroku łącznym łagodniejszej kary łącznej aniżeli w wyroku wydanym w sprawie (...), a nie odwrotnie. Owszem, wydanie wyroku łącznego wcale nie musi wiązać się z poprawą sytuacji skazanego, ale gdy dochodzi ponownie do połączenia kar w takich samych rozmiarach i to do tego z ograniczeniem wynikającym z art. 91 §3 k.k., wydanie wyroku łącznego nie powinno prowadzić do pogorszenia jego sytuacji.

Sąd Okręgowy powinien zrozumieć, że wyrok łączny nie jest „złem koniecznym”, lecz niezwykle ważnym instrumentem do kształtowania prawidłowej polityki karnej.

Nie ulega wątpliwości, że A. J. jest osobą mocno zdemoralizowaną. Popełnił on wiele przestępstw. Były to przede wszystkim przestępstwa przeciwko mieniu, ale, co należy podkreślić, nie z użyciem przemocy. Popełnił też kilka drobnych przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Skazany nigdy nie dopuścił się przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Jego działalność przestępcza miała miejsce od mniej więcej końca 2005 roku do czerwca 2008 roku. Był wtedy w wieku 19 – 22 lat. Wchodził wtedy zatem dopiero w dorosłe życie.

Jeżeli zsumuje się kary łączne wymierzone w zaskarżonym wyroku z karą łączną prawomocnie orzeczoną w pkt I pkt 1 wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2012 roku, to okaże się, że za całą swoją działalność przestępczą będzie musiał spędzić w zakładzie karnym ponad 15 lat (sic!). Takie zaś kary odbywają osoby skazane za najcięższe zbrodnie, w tym za zabójstwa. Do jeszcze dalej idących wniosków można dojść, jeżeli porówna się tę sumę kar z karami orzkanymi wobec sprawców pojedynczych przestępstw, ale powodujących szkody w mieniu liczone w milionach złotych.

Nie trzeba zatem jeszcze bardziej przekonywać, że wymierzone wobec A. J. łączne kary pozbawienia wolności są rażąco niewspółmiernie surowe.

Dlatego też, mając nadto na względzie podnoszone przez obrońcę skazanego okoliczności świadczące o postępach w resocjalizacji skazanego, wymierzone w zaskarżonym wyroku łączne kary pozbawienia wolności należało wydatnie złagodzić.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 440 k.p.k. i art. 437 §2 k.p.k. orzeczono jak w sentencji wyroku.

Względny słuszności przemawiały za zwolnieniem skazanego w trybie art. 624 §1 k.p.k. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.